

3. Папута М. Інновації як фактор випереджального розвитку економіки/ М. Папута// Персонал. – 2006. - №6. – С. 16 – 25.

4. Петрина М. Базові умови створення інноваційної моделі розвитку економіки України/М. Петрина // Економіка України. - 2006. -№ 8. – С. 35-40.

5. Про інноваційну діяльність// Закон України від 25 березня 2005 року N 2505-IV [<http://www.intelconsulting.com.ua/legislation/obshchecnatsionalnoe-zakonodatelstvo/law-of-ukraine-about-innovative-activity>]

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРОЦЕСНОГО ПІДХОДУ В УПРАВЛІННІ ІННОВАЦІЙНИМ ПРОЦЕСОМ ПІДПРИЄМСТВ АПК

***НАКІСЬКО О.В., СТ. ВИКЛАДАЧ,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

У світовій економіці здійснюються зміни, які дозволяють по-іншому підійти до проблем управління суб'єктами господарювання і їх об'єднаннями, в тому числі вирішити питання підвищення ефективності їх діяльності з позиції забезпечення конкурентоспроможності і утворення «точок зростання».

Процесний підхід до управління дозволяє більш ефективно використовувати ресурси при здійсненні ключових бізнес-процесів, забезпечує отримання запланованих результатів [1].

Можливості застосування процесного підходу до управління підприємствами присвячували наукові праці Н. Буринін, Т. Загорная, В. Івлєв, В. Мартиненко, Е. Хохлов. Проте проблема застосування процесного підходу в інноваційному відтворенні підприємств АПК поки що не розглядалась.

Дослідження управлінських технологій з позицій теорії розвитку дозволяє констатувати, що під процесним підходом до організації і управління діяльністю підприємства розуміють орієнтацію:

- 1) діяльності підприємства на бізнес-процеси;
- 2) системи управління підприємством на управління як кожним бізнес-процесом окремо, так і всіма бізнес-процесами в цілому;
- 3) системи якості підприємства на забезпечення якості технологій виконання бізнес-процесів в рамках існуючої або перспективної організаційно-штатної структури і організаційної культури підприємства.

Під бізнес-процесом розуміють сукупність різних видів діяльності підприємства, які здійснені разом утворюють результат (продукт, послугу), що має цінність для споживача [2].

Потенційна перевага процесного підходу до управління організацією може бути реалізована у випадку «прив'язки» організаційної структури компанії і всієї її діяльності до «наскрізних» бізнес-процесів. За таких умов керівництву організації спочатку необхідно формувати бачення майбутнього компанії і визначити її стратегічні цілі, потім вибудувати бізнес-процеси таким чином, щоб кожен з них було орієнтовано на досягнення конкретної мети, і лише після цього сформувані структуру організації, яка б забезпечила ефективне виконання бізнес-процесів.

Якщо під стратегічною метою розуміти інноваційне оновлення АПК, під бізнес-процесом – процес втілення інновації, яка стосується усіх сфер АПК і впливає на інтегральну результативність комплексу, то процесний підхід до управління, на наш погляд представляється таким, що найбільше відповідає характеру відносин між суб'єктами АПК.

Процес як філософська категорія має декілька родових ознак, а саме: двосторонність, наявність сукупності не менше двох полярно чи різноспрямованих сторін, наприклад, дія та протидія; кількісно-якісний перехід, прихований невизначеністю [4].

Якщо порівняти значення категорії «система» та «процес», то слід звернути увагу на таке: «процес», на відміну від системи здатен рухатись (діяти) відразу в двох напрямках. При цьому після вивчення характеру та особливостей процесу невизначеність, якою характеризується перехід однієї стадії процесу в наступну, може бути усунена. У трансформаційній економіці рух капіталу можна охарактеризувати як “процес” [3]. На нашу думку, коли мова йде про рух капіталу, що супроводжує інноваційно-інвестиційне відтворення в економіці взагалі і в АПК зокрема, то мається на увазі “процес”.

Погоджуючись з таким судженням, слід зазначити, що метою як державного управління, так і управління підприємством у процесі руху капіталів в інноваційно-інвестиційному відтворенні є подолання невизначеностей у взаємопереході сторін, надання інноваційному процесові ознак стабільності в часі та незворотності. При цьому важлива можливість закріплення позитивних тенденцій та підтримки їх відтворення. У цьому, на наш погляд, полягає сенс поєднання функціонального і процесного підходу до управління підприємствами АПК у процесі інноваційно-інвестиційного відтворення.

Слід відмітити також, що процесний підхід до реалізації управління інноваційним процесом в АПК дасть можливість найбільш повної об'єктивної функції управління.

Подальші дослідження слід спрямовувати в напрямку практичного застосування процесного підходу, структуризації бізнес-процесів, які є складовими інноваційного процесу в АПК.

Література.

1. Загорная Т.О. Использование процессного подхода в управлении развитием организацией / Т.О. Загорная, Ивлева М.Ю. // Управление развитием: сб. науч. статей / Социально-экономические проблемы стран с транзитивной экономикой: материалы Всеукр. науч.-практ. конф., 14-15 груд. 2007 р. – Х.: ХНЕУ, 2007. – №8. – С. 100–102.

2. Ивлев В.А. Процессная организация деятельности / В.А. Ивлев, Т.В. Попова / [http:// www.cfip.ru/itm/hamer_bykova.shtml](http://www.cfip.ru/itm/hamer_bykova.shtml).

3. Мартиненко В. Природа інвестиційного процесу в трансформаційній економіці / В. Мартиненко // Вісник НАДУ. – 2003. – № 3. – С. 238.

4. Хохлов Е.Н. Приоритетные идеи в области управления / Е.Н. Хохлов, Н.А. Бурыйгин. – К.: Либра, 1993. – 103 с.

ПРОБЛЕМИ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

***СУЧКОВА Н.В., ЗДОБУВАЧ,
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ***

Процес глобалізації залишається одним з найактуальніших проблем, оскільки характеризує стан і розвиток сучасної економічної системи. Проблематиці глобалізації приділяється значна увага. Вивченню різних сторін прояву явища глобалізації присвячено праці провідних дослідників як в Україні, так і за її межами. Глибокі дослідження економічної та фінансової глобалізації здійснюють в Україні: О. Білоус, В. Захожай, Л.В. Стукало. Серед відомих іноземних науковців питання глобалізації висвітлено в працях: Дж. Маршала, Ж. Гера, В. Шенкеля.

Формування і розвиток ринкової економіки в Україні зумовлює необхідність встановлення більш тісних взаємовигідних зв'язків з іншими державами, активного включення у процеси міжнародної економічної інтеграції і глобалізації. Проблема економічного розвитку